

KONZULTACE S DOTČENÝMI SUBJEKTY

Označení návrhu opatření, kterého se uplatňované připomínky týkají:

OOP/3/XX.2005, kterým se stanoví rozsah vyúčtování ceny podle druhu služby

obchodní firma: ČESKÝ TELECOM, a.s.
sídlo: Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3
IČ: 601 93 336

kontaktní osoba, včetně tlf. čísla nebo elektronické adresy, oprávněná o připomínkách
uplatněných dotčeným subjektem s Úřadem jednat:
JUDr. Emilie Čížková, 271462016, emilie.cizkova@ct.cz
Mgr. Ing. Marek Rotrekl, 271464611, marek.rotrekl@ct.cz

Připomínky

1. Připomínky obecné:

2. Připomínky k jednotlivým částem návrhu opatření (musí být jednoznačně určeno, jaké části návrhu opatření se připomínka týká:

K Čl. 2:

Navrhujeme úpravu:

„Pro účely tohoto opatření obecné povahy se rozumí vyúčtováním ceny podle druhu služby (dále jen „vyúčtování“) doklad, který předkládá poskytovatel účastníkovi případně plátcí (dále jen „účastník“), a který obsahuje účet za jednotlivé druhy poskytnutých veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Vystavování daňových dokladů se řídí zvláštním předpisem¹).“

Odůvodnění:

Ustanovení ohledně daňového dokladu je nejasné. Tuto problematiku navíc vyčerpávajícím způsobem řeší zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, určuje v § 26 podmínky pro vystavení daňového dokladu – povinnost vystavit daňový doklad má plátce DPH na vyžádání za každé zdanitelné/osvobozené plnění pro osobu povinnou k dani, tj. povinnost vystavit daňový doklad není automatická.

Vystaví-li poskytovatel služby vyúčtování s náležitostmi daňového dokladu v souladu s § 28 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, neměl by již být samostatný daňový doklad potřeba.

Z výše uvedených důvodů doporučujeme nestanovovat, že vyúčtování bude předkládáno včetně daňového dokladu, ale vložit pouze obecné ustanovení, dle kterého se vystavování daňových dokladů bude řídit zvláštním předpisem – zákonem o DPH.

K Čl. 3 odst. 1 písm b) bod 1 a písm. e) bod 1:

Navrhujeme místo údajů o trvalém a přechodném pobytu a bydlišti v zahraničí použít pojem „bydliště“.

Odůvodnění:

Návrh úpravy vychází z § 63 odst. 3 zákona, který obsahuje povinné náležitosti smlouvy. Kromě toho údaj o délce přechodného pobytu účastníka nemusí být poskytovateli služby znám.

K Čl. 3 odst. 1 písm. f):

Navrhujeme úpravu: „f) telefonní číslo“

Odůvodnění:

Navrhujeme tvar čísla (národní či mezinárodní) ponechat na volbě poskytovatele.

K Čl. 3 odst. 1 písm. g):

Navrhujeme vypustit závorku obsahující druhy telefonních stanic.

Odůvodnění:

Navrhované členění druhů telefonních stanic neodpovídá terminologii zákona – viz např. definice spotřebitele.

K Čl. 3 odst. 1 písm. k) bod 1:

Navrhujeme vypustit text „...a podle jednotlivých cen dílčích služeb,“

Odůvodnění:

Formulace je nesrozumitelná, postačuje ustanovení v první části věty.

K Čl. 3 odst. 1 písm. k) bod 2:

Navrhujeme upravit formulaci takto: „2. počet účtovaných jednoznačně specifikovaných jednotek a cenu poskytnutého druhu služby ...“

Odůvodnění:

Vzhledem k rozdílné tarifkaci u jednotlivých druhů hovorových služeb (místní, dálkové i mezinárodní i dalších veřejných telefonních služeb, např. zelená, modrá linka, přístup ke službám internet) nelze uvádět cenu za jednotku, neboť používaný způsob tarifování je složitější a pro informaci zákazníkovi je údaj o ceně za jednotku nedostatečný a zavádějící. Většina hovorových služeb není tarifována lineárně. Existuje minimální zpoplatňovaná délka hovoru a časový interval pro další zpoplatňování, různé cenové plány, různé druhy provozu - až 4 možné, silný, slabý, noční, víkendový - služby se zvýhodněnou cenou volání, např. vybraná čísla se slevou, Volno, Víkend, takže by se v praxi jednalo o několik desítek možná i stovek jednotkových cen za volání, což by ve skutečnosti vyúčtování značně znepráhlednilo při současném podstatném zvýšení nákladů na zpracování vyúčtování. Splnění tohoto požadavku by znamenalo mimo jiné enormní nárůst nákladů na billing a podstatný nárůst reklamací. Způsob tarifkace je navíc součástí cenového plánu. Všechny potřebné informace získá zákazník z ceníků.

Novelou zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen "zákon o DPH") byla s účinností od 1.5. 2004 zavedena jednotková cena jako jedna z podstatných náležitostí daňového dokladu (§ 28, odst. 2 písm. i) a následující). Jednotkovou cenu u služeb zákon o DPH v §4, odst. 1, písm. b) definuje jako CENU ZA SLUŽBU. Zákon nestanoví povinnost přepočtu ceny služby na měrné jednotky ani povinnost termín "jednotková cena" na daňovém dokladu uvádět.

Důvodová zpráva k uvedené novele zákona o DPH výslovně uvádí.. "Jednotkovou cenou je cena za měrnou jednotku zboží, v případě služeb nebo nemovitostí bude plátce uvádět jako jednotkovou cenu CELKOVOU cenu za poskytovanou službu nebo převod nemovitosti".

K Čl. 3 odst. 1 písm. l) :

Navrhujeme vypustit text: „... případně celkový dluh“

Odůvodnění:

Není zřejmý rozdíl termínů „nedoplatek“ a „celkový dluh“. Domníváme se, že není důvod pro rozlišování dvou pojmů a navrhujeme proto použít pouze jeden pojem, a to nedoplatek. Formulace je v návrhu nesrozumitelná. Případně požadujeme doplnit oba pojmy do definic.

K Čl. 4 odst. 1

Navrhujeme formulaci „(1) Nabízí-li poskytovatel vyúčtování dvojjazyčně nebo v cizí měně, je poskytovatel oprávněn požadovat od účastníka za takovéto nadstandardní vyúčtování úhradu dodatečných nákladů s tím spojených.

Odůvodnění:

Zpřesnění formulace – OOP nemůže poskytovateli uložit povinnost poskytovat vyúčtování dvojjazyčně ani v cizí měně.

V Praze dne 26.5.2005